

Ίδε! τὴν φύσιν θεωρεῖ ἐν γλυκερῷ γαλάνην
ἐν ᾧ τὸ φῶς μειδίαμα χρυσοῦν τῷ ἑγχαράττει
καθὼς ἐπάνω τῆς στρωμνῆς προσμειδιῶσα κλίνει
ἡ μήτηρ ἀν τὸ τέκνον της νὰ ἔγερθῇ φυλάττῃ

Ο χρόνος, γέρων πτερωτός, χιονοπάγων γέρων,
σκινῶν εἰς ὅρη ἄβατα; ἀντλῶν ζωὴν εἰς μνῆμα,
ὅπου ἐνσκῆψῃ, πτέρυγα γιγαντιαῖαν αἴρων
μὲ τὴν ὁξεῖαν ἄκραν της ὠχρὸν καράττει σῆμα.

Ἐδῶ κοιλαίνει πλάτανον, ἐκεῖ τοὺς βράχους όπιτε
μὲ τὸ πανίσχυρον πτερὸν τὰ θέμεθλά των σκάπτων
ώς Μόμυιος ἀείζως ὑπὸ σποδὸν καλύπτει
ἐκεῖ μαρμάρων λειψανα τὴν καλλονήν των θάπτων.

Πρὸς τὰχανές ἀείποτε τὴν πτῆσιν διευθύνων
περιπλανᾶτ̄ ἐπὶ στιγμὴν ἐπάνω τῶν λειψώνων·
τὰ ἄνθη κύπτει νὰ ιδῇ ψυχρὰν πνοὴν ἐκχύνων,
πτοεῖται, φεύγει· οὐδὲν τοῦ θνήσκουν αὐτὰ μὲ

[πόνον . . .]

Ἐπὶ τὰς πόλεις φέρεται ὀλίγον καταβαίνει·
ποικιλὸν βλέπει θέαμα, τὴν πτῆσιν του βραδύνει·
περῶσι κύπτοντες θνητοὶ ὠχροί, πεφροντισμένοι
καὶ εἰς τὸ πτωχόν των μέτωπον τὸ σῆμα του ἀφίνει.. .

Πετῷ, πετῷ εἰς οὐρανόν, ἀλλὰ ἀκεῖνον μόνον
ἢ ὀλεθρία πτέρυνξ του νὰ στίχῃ δὲν ἰσχύει . . .
ἢ οὐρανέ! ὃ μέτωπον περιφρονοῦν τὸν Χρόνον·
ποιὸν λοιπὸν μυστήριον τὸ κάλλος δου ἐγκλείει;

Ὦ μέτωπον! τὸ κάλλος δου ἀγήρω διαμένον
εἰς πόντου λεῖον κάτοπτρον ἀπεικονίζεις κλίνον
καὶ ἐντὸς αὐτοῦ δὲ θεωρεῖ ὁ Χρόνος ὁ προθαίνων
καὶ ἴσταται μὲ ἐκπληξιν! . . . καὶ σέβεται καὶ ἀκεῖνον.. .

Ίδε, ίδε τὸν οὐρανόν! εἶναι λευκὸς ἀκόμη·
ἢ πλοιὸς τὸ στέλμα του, τὰ σύνεφα ἡ κόμη·
μὲ μυτρικὸν μειδίαμα τὴν φύσιν ἐπιβλέπει
μέτωπον εἶναι τοῦ Θεοῦ ὅπερ τὰ πάντα σκέπει! . . .

ΧΟΡΗΓΙΑ Δ. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Ελληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος.

Συνεδρία τῆς 24 μαΐου.

Προεδρεία Δ. Μαλιάδου.

Ἄρχαμένης τῆς συνεδρίας ὁ κ. πρόεδρος ποιεῖται
ῳδαίαν προσδιαλιάν πρὸς τὰ μέδην δι' ἵς ἐκτίθησι
τὴν προείαν τῶν νέων κοδυπτόρων, ἐπικαλούμενος
καὶ αὐθὶς τὴν κοινὴν πάντων συνεργασίαν πρὸς ἐκ-
πλήρωσιν τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ τοῦ Συλλόγου. Εἴτα
ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυρωῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς
προτέρας τακτικῆς συνεδρίας, ἀνακοινοῦται ἡ ἀλληλογραφία,
γίνονται διάφοροι ἐπ' αὐτῆς παραπορήσεις ὑπὸ τοῦ προεδρείου καὶ ἐγκρίνεται δῆπος δημοσίευσιν ἡ τε ἔκθεσις ἡ ὑπὸ τοῦ τέως προέδρου κ.
Α. Χροστίδου ἀναγνωσθεῖσα καὶ ἡ κατὰ τὴν ἐπέτειον
ἔσοτὸν ἐπίσης ἀπαγγελθεῖσα ὑπὸ τοῦ νέου προέ-
δρου κ. Δ. Μαλιάδου πραγματεία. Μετὰ ταῦτα ἀγ-
γέλλεται τὸ πρῶτον ως ἐπίτιμον μέλος τοῦ Συλλόγου,

προτεινόμενος ὑπὸ τῶν κοδυπτόρων, ὁ Dr. Max Müller,
ὁ διάσημος γλωσσολόγος, ἐκδότης καὶ σχολιαστὴς
τῶν Βεδῶν καὶ σὺν τῷ Κυρίῳ εἰσηγητῆς τῆς συγκρι-
τικῆς μυθολογίας.

Ο κ. Μ. Παρανίκας ἀκολούθως ἀνακοινοῦται καὶ
αὐθὶς πραγματείαν Περὶ τοῦ Ἀκαθίστου Γυ-
μνού, δι' ἵς ὑποστηρίζει τὰ ἐν τῷ προτέρῳ αὐτοῦ
ἀνακοινώσεις λεχθέντα. Καὶ πρῶτον περὶ τοῦ ζητή-
ματος τοῦ χρόνου καθ' ὃν ὁ Γυμνὸς ἐποιήθη ἀπο-
φαίνεται ὅτι οὗτος ἐγένετο ἐπὶ Ἡρακλείου κατὰ τὴν
πρώτην πολιορκίαν τοῦ Βυζαντίου ὑπὸ τῶν Ἀβάρων
καὶ Περσῶν, γεγομένην τὸ ις' ἔτος τῆς βασιλείας
αὐτοῦ, 626 μ. Χ. Τὴν γνώμην δ' αὐτοῦ ταύτην ὁ κ.
Μ. Παρανίκας βασίζει ἐπὶ τοῦ Πασχαλίου Χρονικοῦ,
ἀποδιδόντος τὸν λύτρωσιν τῆς πόλεως τῇ Θεομήτο-
ρι, ἐπὶ τῆς ἀφιγήσεως Γεωργίου τοῦ Πισίδου, προ-
τρέποντος ἐν τέλει τὸν λαὸν ἵνα ψάλλῃ ὑμνον.
μετὰ τὴν ήτταν καὶ ἀποχώριστην τῶν πολεμίων. Ἐκ
τούτων ἥντιδαν οἱ Συναξαρισταί, ὃν ὁ πρῶτος
ἔχει Δόγμαν ἐκφωνούμενον ἐν τῇ συνάξει, ἥτοι ἐορ-
τῇ τῆς Ἀκαθίστου, τελούμενῃ τῷ ε' σαββάτῳ τῶν
Νηστειῶν καὶ ὃ δεύτερος ἐπιτομὴν αὐτοῦ ἐν τῷ συν-
ήθει Τριψιδίῳ τῆς Ἑκκλησίας. Ο πρῶτος δὲ συναξα-
ριστής συμφωνεῖ πληρέστατα τῷ Πασχαλίῳ Χρονικῷ.
Ο δὲ κατὰ τὸν ε' πιθανῶς αἰῶνα ἀκμάσας Γεώργιος
Ἀμαρτωλὸς ἐν τῷ Χρονικῷ αὐτοῦ οὐδὲν ἡ ἐλάχιστα
καὶ ἀσαφῆ καὶ ἀναλήπθη λέγει περὶ τῆς πρώτης ἐπὶ
Ἡρακλείου πολιορκίας τοῦ Βυζαντίου. Ο κ. Παρα-
νίκας προσάγει ἐπίσης καὶ τὸν Γυμνὸν αὐτὸν πρὸς
ὑποστηρίξειν τῆς έαυτοῦ γνώμης ως περιέχοντα ἐν τε
τῷ Οἰκῳ Λ καὶ ἐν τῷ Ι πανιγμούς περὶ τοῦ γεγο-
νότος δι' ὁ ἐποιήθη. Ἐννοεῖται ὅτι ἐν τῷ Ι ὁ καὶ
πρότερον μνημονευθεὶς στίχος

Χαῖρε, πιστῶν ὄντης σωφροσύνης
ἀναγινώσκεται

Χαῖρε, Περσῶν ὄντης σωφροσύνης,
κατὰ τὸ χειρόγραφον Χάλκης.

Δεύτερον ὁ κ. Μ. Παρανίκας ὁμιλῶν περὶ τοῦ
ποιητοῦ τοῦ Γυμνοῦ, ἀποφαίνεται τοιοῦτον τὸν Σέρ-
γιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, ἐρειδόμενος
ἐπὶ δύω πηγῶν, αὐτοῦ τοῦ Γυμνοῦ καὶ τὸν μαρτυ-
ρίαν τοῦ Μαρκιανοῦ Κώδικος. Παραδέχεται δ' ἐν τέλει
ὁ κ. Π. συνεργασίαν τοῦ Σεργίου μετὰ τοῦ Πισίδου,
ὅς ἦν διάκονος τοῦ πρώτου.

Τρίτον ὁ ἀγροφότης τῆς παρελθούσης δευτέρας καὶ
περισπόνδαστος τοῦ Σεργίου συμματέτελεν τὸν
περὶ τοῦ ὑφούς τοῦ Γυμνοῦ λέγει, ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι
ἀνάξιον λόγου, εἶναι τὸ ὑφος τῆς ὑμνογραφίας τῆς
Ἑκκλησίας ἐν γένει. Οὐ μόνον δὲ δὲν εἶναι κακόξηπον
συμπλῆμα μονάχου ἀπειροκάλου, ἀλλὰ ἐργον ἔντε-
χον, λαμπρόν, ὅπερ ἔδωκεν ἀφορμὴν ἀλλοις νὰ μ-
η μιθῶσιν αὐτό.

Τέλος τὸν λόγον στρέφει περὶ τῶν ὁμοήχων, ἀντι-
θέσεων καὶ ὁμοιοτελεύτων. Αἱ ἀντιθέσεις, τὰ ὁμόηχα
εἰσὶ γνωστώτατον ἐλληνικὸν προϊόν, ὅπερ ἀπάντῃ
παρὰ τοῖς τραγικοῖς ποιηταῖς, ἐν τοῖς διαλόγοις μά-
λιστα πολλαχοῦ. Παραδέχεται δ' ἀναφέρει ὁ κ. Π.
ἐκ τοῦ Αισχύλου καὶ τοῦ Εὐριπίδου.

Κατέληξε δὲ ὁ πολυμαθὴς ἀγροφότης λέγων, ὅτι τὸ
ἐργον οὐχὶ προϊόν τυχαῖον ἐπ' ἀδηλῷ περιστάσει
ποιηθὲν ἔστιν ἀλλ' ἐργον μεράλης διανοίας, ποι-

θὲν ἐπὶ μόνῃ τῇ περιστάσει τῆς ὑπὸ τῶν Ἀβάρων καὶ Περσῶν πολιορκίας τοῦ Βυζαντίου.

Μετὰ τὸ ἀνάγνωσμα, δ. κ. Κ. Περδικίδης λαβὼν τὸν λόγον αἰτεῖται πληροφορίας περὶ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν εἰσήχθη εἰς τὸν ἔλληνικὸν ἡ λέξις Οἶκος σημαίνουσα τὸ ποίημα, διότι ἐν τῷ ἀραβικῷ ἀκριβῶς ἡ λέξις αὕτη σημαίνει τὸ ποίημα, ἐξ ἣς παρέλαβον, φαίνεται, αὐτὴν οἱ Βυζαντῖνοι. Συμπεραίνει δ' ἐκ τούτου δ. κ. Περδικίδης ὅτι δὲ Τύμνος ἐστὶ μεταγενέστερος τῆς ἐπὶ Ήρακλείου πρώτης πολιορκίας. Ἐπίσης παρατηρεῖ δ. κ. Περδικίδης ὅτι ἡ φράσις πυρὸς καὶ μινον σβέσασα φανεροῖ ἐπίσης τοῦτο, διότι τότε ἡ κάμινος τοῦ πυρὸς τῆς πυρολατρείας οὕτω εἴχε σβεθῆ.

Ο. κ. Παρανίκας ἀπαντῶν λέγει, ὅτι ἡ λέξις Οἶκος φέρεται παρὰ Ρωμανῷ τῷ Μελάφῳ, σημαίνει δὲ τὸ ἐν ἑαυτῷ περιέχον τὸ ὄλον. Ἐπομένως οὐχὶ παρ' ἀλλὰν ἐλλήθη ἡ λέξις, ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἔλαβον αὐτὴν ἐκ τῆς ἔλληνικῆς. Περὶ δὲ τῆς φράσεως τοῦ πυρὸς τὸν κάμινον σβέσασα λέγει ὅτι αὗτη ἀναφέρεται οὐχὶ εἰς κατάργησιν θροσκείας, ἀλλὰ εἰς τὴν ήτταν τῶν πολεμίων, διότι ἀλληγορικῶς κεῖται.

Ο. κ. προθερός εὐχαριστεῖ τῷ κ. Ματθαίῳ Παρανίκᾳ καὶ λύει τὴν συνεδρίαν. Κατ' αὐτὴν δὲ πολλὰ παρῆσαν μέλη καὶ ικανὸν ἀκροατήριον.

Τῇ ἐσπέρᾳ τῆς αὔριον δ. κ. Ἀν. Χονστιόνης ἀγακοινώδεται πραγματείαν ἐπιγραφούμενην «ἡ θεωρία τῆς γενέσεως».

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΠΟΛΟΝ ΕΚΑΡΟΜΑΙ. — Οι ἵκει τοὺς πάγους κίνδυνοι. — Ο ἐν αἰτοῖς ἀποκειμένως τοῦ Tegetthoff. — **ΧΡΟΝΙΚΑ.** — Όλην παρατωρή τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν ἀργέντου καὶ τῆς τελευταίαν τετρακοσιεπτηρίδα (1493—1892).

Ἐν τῷ προηγούμενῷ Ἐπιστημονικῷ ἡμίν τῷ περιθεωρῷ δεῖται ἀνεγράψαμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς συντομώτατα τὴν ιστορίαν τῶν σημαντικώτερων εἰς τὰς πολικὰς θαλάσσας ἐκδρομῶν, πῦρ δὲ προσβαίνομεν εἰς τὴν λεπτομερεστέραν τῶν ἐκδρομῶν ἐκείνων διαγράψην, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς ἀναγραφῆς τῶν δυσχερειῶν, αἵτινες μοιραίως ἐπιπροσθοῦμεν εἰς τὸν ἐπιτυχίαν τοῦ ὑπὸ τῶν θαλασσοπόρων ἐκάστοτε σκοπουμένου, τὴν δῆλην τὸ δυνατὸν δηλονότι μείζονα πρός τὸν γῆνινον πόλον προσδέγγισιν.

Καὶ ἀλλιθῶς μὲν αἱ εἰς τὰς πολικὰς θαλάσσας ἐκδρομαὶ θεωροῦνται σημερονάσιμες τοῦτον τῶν κατ' ἀρχαιοτέρους χρόνους γενομένων κινδύνων δεῖται, καὶ περὶ γνωστῶν κινδύνων σημερονός πρόκειται καὶ τὰ σημερονός πρός τοῦτο χρονικοῦ διαστήματος συντρίβεται τοῦτο ὡς παιδικὸν ἀθυγμα κατὰ τὴν σύρραξιν. Πολλάκις τὸ πλοῖον διαπερᾶται διαμπάξ διὰ τῶν προσαρχούσιων τοῦ πρός αὐτὸν μετὰ ταχύτητος ἀκατασχέτως φερομένου πλωτοῦ πάγου προσβολῶν, αἵτινες ἐνίστεται μηκος τριάκοντα καὶ πλέον μέτρων καὶ ἀπολλγούσιν εἰς αἰγαῖνον δέξιαν ὡς ἡ τοῦ ξιφούς.

Καὶ οὗτος μὲν εἰνεὶ τῶν ἐκ τοῦ πάγου κινδύνων, δὲ ἐκ τῶν κινούμενων πλωτῶν ἐκ πάγου γνήσων κινδύνους. Ἐτερος οὐδέλως ὑποδεέστερος ἐκείνου, καὶ πάλιν ἐκ τοῦ πάγου προσερχόμενος, εἴνε δὲ ἐκ τῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ φθινοπώρου, κατὰ σεπτέμβριον ἐνίστεται δὲ καὶ κατὰ τὰ τέλη τοῦ αὐγούστου, συνενώσεως τῶν πλωτῶν γνήσων εἰς συνεχές πεδίον πάγου καὶ δὲ ἐν αὐτῷ αἰχμαλωτισμὸς τῶν πλοίων. Καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς μὲν καὶ τὸ τέλος τῶν ιαγάλων

1) E. Leshazeilles, «Les Merveilles du Monde Polaire», ἐν σελ. 251.